

PROJEKT KONCEPCYJNY PARKU KASZTANOWEGO W CIESZYNIE

pracownia k.
przestrzeń dzieci

ADRES PRACOWNI PROJEKTOWEJ
ul. Kalwaryjska 64/10
30-504 Kraków

DANE KONTAKTOWE
+48 606 80 30 50
biuro@pracowniak.pl

FAZA PROJEKTU

Projekt koncepcyjny

OBIEKT BUDOWLANY

Park Kasztanowy w Cieszynie

ADRES INWESTYCJI

ul. Gen. Sikorskiego/ ul. Wojska Polskiego

PROJEKTANCI

mgr inż. Anna Komorowska, arch. kraj.
mgr inż. arch. Michał Rokita

ZAWARTOŚĆ PROJEKTU

- 1 RAPORT Z WARSZTATÓW PARTYCYPACYJNYCH
- 2 OPIS PROJEKTU KONCEPCYJNEGO
- 3 SCHEMATY
- 4 PLAN ZAGOSPODAROWANIA TERENU
- 5 PRZYKŁADOWE ROZWIĄZANIA ELEMENTÓW PARKU

DATA OPRACOWANIA

8 sierpnia 2012

Spis zawartości

1. RAPORT Z WARSZTATÓW PARTYCYPACYJNYCH.....	STRONA 2
2. OPIS PROJEKTU KONCEPCYJNEGO.....	STRONA 5
3. SCHEMATY.....	STRONA 7
4. PLAN ZAGOSPODAROWANIA TERENU.....	STRONA 8
5. PRZYKŁADOWE ROZWIĄZANIA ELEMENTÓW PARKU.....	STRONA 9

1. Raport z warsztatów partycypacyjnych

INFORMACJE OGÓLNE

- **OPRACOWYWANE MIEJSCE:** Park Kasztanowy w Cieszynie
- **PROWADZĄCY:** Anna Komorowska, Michał Rokita | pracownia k.
- **UCZESTNICY WARSZTATÓW:** mieszkańcy Cieszyna i przedstawiciele samorządu
- **LICZBA UCZESTNIKÓW:** 20 osób
- **TERMIN:** 26 lipca 2012

PRZEBIEG WARSZTATÓW

- zapoznanie uczestników z celem i przebiegiem zajęć warsztatowych;
- cechy dobrego placu zabaw;
- analiza terenu;
- praca nad projektem w grupach;
- prezentacje zespołów projektowych;
- podsumowanie.

CEL SPOTKANIA

17.07.2012 r. na Zamku Cieszyn odbył się wernisaż wystawy „Gdzie się bawić?” prezentującej rysunki wymarzonych placów zabaw, wykonanych przez dzieci w ramach zajęć w Szkole Malarstwa, Rysunku, Fotografii i Myślenia. Wystawa stała się pretekstem do rozmowy w co i gdzie się bawić w Cieszynie., w której udział wzięli mieszkańcy, przedstawiciele miasta i projektanci z pracowni k. Aktywny udział mieszkańców i dobra wola władz miasta zaowocowała kolejnym spotkaniem – warsztatami partycypacyjnymi, poprowadzonymi tydzień później.

Celem warsztatów było ustalenie głównych kierunków zagospodarowania terenu Parku Kasztanowego, stworzenie listy wytycznych dla projektantów, a także zebranie pomysłów na poprawę jakości tej przestrzeni, możliwych do wprowadzenia w najbliższym czasie, z uwzględnieniem ograniczeń budżetowych.

CECHY DOBREGO PLACU ZABAW

Pierwsze ćwiczenie miało zachęcić uczestników do oderwania się od standardowego myślenia o placach zabaw, jako zbiorze sprzętów z katalogu. Zadanie polegało na wypisaniu trzech najważniejszych cech lub funkcji miejsca do zabawy. Lista miała uwzględniać potrzeby różnych grup wiekowych. Poniżej przedstawiono listę cech wytypowanych przez uczestników, w kolejności od najczęściej wymienianych:

- bezpieczny (8 razy);
- przyjazny (6 razy);
- wielofunkcyjny (4 razy);
- dla osób starszych (3 razy);

Pozostałe wymienione cechy (1 lub 2 razy):

- dostępny, naturalny, kolorowy, integracyjny, kreatywny, edukacyjny, tajemniczy, cichy, nie pstrokaty, sportowy, z możliwością organizacji wydarzeń kulturalnych, rekreacyjny, interesujący, piękny, „z pazurem”.

ANALIZA TERENU

Kolejnym zadaniem było narysowanie projektowanego terenu z pamięci. Jego celem było ustalenie, które miejsca są szczególnie istotne dla uczestników, a które zupełnie pominięte. Na większości rysunków pojawił się betonowy krąg, miejsce dawnych koncertów i innych wydarzeń kulturalnych, często większy i umieszczony bliżej centrum niż w rzeczywistości. To miejsce pojawiało się również w wielu wypowiedziach, jak ważny element, który powinien być zachowany i znów wykorzystywany. Na rysunkach pojawiał się również drugi charakterystyczny element – boisko, a także bardzo dużo drzew. Kasztanowce oraz pojedyncze egzemplarze innych gatunków zajmują rzeczywistość większość terenu, choć są w parku również miejsca wolne. Zarówno na rysunkach, jak i w późniejszych dyskusjach, to właśnie drzewa zostały uznane za istotny element parku, decydujący o jego charakterze i nastroju. W trakcie rozmów pojawiły się pierwsze pomysły związane z wykorzystaniem drzew. Wszyscy zgodnie uznali, że mimo iż park jest dość zacienionym miejscem, należy zachować istniejący drzewostan.

Kolejnym krokiem było udanie się na spacer po parku. Uczestnicy mogli skonfrontować swoje rysunki z rzeczywistością, jednak głównym celem wyjścia w teren było wyszukanie miejsc problematycznych, wymagających interwencji, a także szczególnie ważnych, ciekawych, których nie można zniszczyć. Uczestnicy zwracali szczególną uwagę na stan alejki, prowadzącej od ul. Wojska Polskiego do ul. Gen. Sikorskiego. Jest to bardzo często uczęszczana droga, a jej stan pozostawia wiele do życzenia. Zwracano również uwagę na niebezpieczne sąsiedztwo z ulicą i brak ogrodzenia w tej części. Problemатyczne jest rozmieszczenie elementów placu zabaw ze względu na spore zacienienie większości parku. Pojawiły się pierwsze pomysły rozwiązania tego problemu, np. długa piaskownica, której część znajduje się w cieniu, a część w słońcu, co pozwoli dostosować miejsce zabawy do warunków pogodowych. Podczas spaceru uczestnicy zwracali uwagę na historię miejsca – teren dawnych koszar, czytelne aleje kasztanowe, wielofunkcyjne boisko, na którym roztawiano karuzelę, krąg do tańca.

PRACA NAD PROJEKTEM W GRUPACH I PREZENTACJA

Dyskusja o możliwościach wykorzystania parku przeniosła się do klasy gimnazjum, w którym odbywały się warsztaty. Rozmowy kontynuowano w grupach. Pomysłowość i kreatywność uczestników zaowocowała wieloma ciekawymi pomysłami. Przygotowana prezentacja przedstawiająca projekty innowacyjnych placów zabaw w Niemczech, Czechach, na Węgrzech i w Polsce okazała się niepotrzebna i zrezygnowano z niej. Ze

względu na krótki czas trwania warsztatów uczestnicy tworzyli tylko listy pomysłów i proste szkice. Zrezygnowano z opracowywania projektów przez grupy, na rzecz dłuższej dyskusji.

Grupa pierwsza wyszła z ciekawą inicjatywą, aby do ożywienia parku zaprosić mieszkających w pobliżu pasjonatów. Na przykład zapalony ogrodnik z sąsiedniego bloku mógłby objąć opieką ogród warzywny i kwiatowy, uprawiany przed dziećmi. Ogród byłby zlokalizowany w pobliżu zabytkowej topoli i pełniłby funkcje edukacyjne. Ze względu na bliskość „orlika” można zrezygnować z boiska do gry w koszykówkę, a wyznaczony kamiennym krawężnikiem teren przeznaczyć na mini boisko dla młodszych dzieci. Funkcje sportowe pełniłby również mały tor saneczkowy. Młodzież ma odpowiednio duży stok w innym parku, dlatego zdecydowano, aby ten teren przeznaczyć dla dzieci młodszych i osób starszych. W najbardziej nasłonecznionym miejscu zaproponowano piaskownicę z ławkami i barierkami. Zwrócono również uwagę na potrzeby rodziców z małymi dziećmi i konieczność stworzenia intymnego miejsca do karmienia i przewijania. Z kolei dla osób dorosłych zaproponowano hamaiki lub mini-park linowy w alei wzdłuż boiska, nowe siedziska dla młodszych i starszych, miejsce do wspólnego gotowania i nauki zdrowego żywienia, meble edukacyjne z gramami, a także wykorzystanie kręgu do pokazów plenerowych. Zdaniem pierwszej grupy w parku powinien być dostęp do wody, szczególnie w pobliżu ogródka warzywnego. Od strony ulicy należy wprowadzić żywopłot, który płynnie przejdzie w planowany ogródek edukacyjny. Szczególną uwagę należy zwrócić na poprawę dostępności i ułatwienie wejścia do parku osobom starszym i rodzinom z dziećmi w wózkach.

Grupa druga zainspirowała się pomysłem ośmioletniej Nadii, córki jednej z uczestniczek warsztatów, która wymarzony plac zabaw przedstawiła w formie kleksa. W jego centralnej części znalazła się „poczekalnia”, a poszczególne strefy zostały opisane jako pokoje: ze sceną, z łóżkiem, dziecięcy, dla dorosłych, z telewizorem, z trampoliną, a także hol z drzwiami do innego placu zabaw, kuchnia dla głodomorów i... po prostu pokój, czyli miejsce niedopowiedziane, zostawiające pole do działania. Praca Nadii posłużyła do wyznaczenia stref przeznaczonych dla różnych grup wiekowych lub poświęconych różnym aktywnościom. Powstała więc „grillownia”, scena, boisko, „dzieciarnia mała”, „dzieciarnia duża”, „kinownia”, strefa ciszy (dla moli książkowych), strefa sportowa ze ścianką wspinaczkową, a także palarnia. Ciekawym pomysłem było stworzenie miejsca, w którym można wymieniać się książkami, coś w rodzaju „karmnika”, zadaszonej budki, w której można zostawić przeczytaną już książkę i wziąć kolejną. Innym pomysłem było stworzenie oferty dla sponsorów. Zainteresowane firmy mogłyby sfinansować realizację poszczególnych stref w zamian za zamieszczenie (odpowiednio skomponowanej z całością) informacji na ich temat. Grupa zaproponowała również wykorzystanie sceny

jako miejsca do gier, z namalowanymi planszami. Podkreślano konieczność zainstalowania oświetlenia parkowego. Stawiając latarnie należałoby również pomyśleć o dostępie do prądu, co ułatwiłoby organizację różnego typu przedsięwzięć, np. potańcówek. Przy podziale na strefy należałoby pomyśleć o zostawieniu wolnych przestrzeni, o wykorzystaniu których zdecydują sami użytkownicy parku. Grupa druga podkreślała także konieczność wykorzystania w projekcie drzew.

Grupa trzecia zwróciła szczególną uwagę na charakter parku, jako miejsca, w którym możemy obcować z naturą. Proponowano stworzenie przestrzeni dla zwierząt – z karmnikami, poidłkami, a także roślinnością, która będzie atrakcyjna dla motyli i ptaków. Ponadto rośliny w parku mogłyby zostać opisane, tak aby połączyć relaks z nauką. Uczestnicy bardziej skłaniali się do umieszczenia koszy z woreczkami na psie kupy niż do wyznaczenia psich „toalet”. Ogrodzenie, najlepiej z żywopłotu lub wikliny, ew. w postaci niskiego płotka zrealizowanego od razu, powinno być poprowadzone wzdłuż całego terenu. Jasne zaznaczenie granic parku będzie sugerować odpowiednie formy zachowania. Służyć ma temu również uporządkowanie ciągów komunikacyjnych i ograniczenie liczby wejść. Podobnie jak w grupie pierwszej, zaproponowano, aby park przeznaczyć dla dzieci młodszych (do 10 lat) oraz seniorów. Starsze dzieci i młodzież mogą korzystać z pobliskiej Cieślarówki oraz „orlika”. Park Kasztanowy mógłby stać się miejscem nauki sportu – z małym torem saneczkowym, mini boiskiem czy z elementami skate parku. Zimą boisko mogłoby zamienić się w lodowisko. Ze względu na sąsiedztwo gimnazjum nie zrezygnowano zupełnie z atrakcji dla młodzieży. W pobliżu szkoły powinny znaleźć się miejsca spotkań w postaci ławek, lub np. trzepaka z dostępem do wi-fi. Toaleta, stała się problemem wielu placów zabaw i parków, znajduje się przy „orliku”, nie ma więc konieczności zamieszczania kolejnej. Przydatna byłaby jednak informacja i kierunkowskaz. Grupa trzecia szczególnie podkreślała, że należy wykorzystać to co już jest na terenie parku – na scenie można narysować gry planszowe i odmalować barierki, na drzewach można zamieścić liny i domki. Należy pamiętać również o osobach starszych i zapewnić im odpowiednie ławki z oparciami i poręczami.

WYTYCZNE PROJEKTOWE

Pomysłowość uczestników i zaangażowanie w projekt bardzo pozytywnie zaskoczyło prowadzących. Wiele z pomysłów można wprowadzić stosunkowo tanim kosztem i w szybkim czasie. Wszystkie grupy były zgodne co do podstawowych założeń, które przedstawiono poniżej:

1. WYKORZYSTANIE POTENCJAŁU MIEJSCA

Park Kasztanowy jest przyjaznym miejscem z cudownym klimatem. Należy bardzo uważnie rozplanować rozmieszczenie

i ilość dodawanych elementów, ponieważ nieprzemyślane działania i przeładowanie mogą zniszczyć atmosferę tego miejsca. W parku znajduje się wiele elementów, które można wykorzystać. Scena z amfiteatrem, boisko, brukowane ścieżki są świadkami historii. Po niewielkich naprawach i odświeżeniu znów mogą służyć mieszkańcom. Wyraźnie zaznaczone aleje starych kasztanowców kryją w sobie tajemnicze ścieżki i przejścia. Mogą stać się inspiracją wielu dziecięcych przygód.

2. KONTAKT Z NATURĄ

Ze względu na dużą ilość dorodnych kasztanowców, ale również, paradoksalnie, przez niewystarczającą liczbę alejek, park odbierany jest jako miejsce dość dzikie, naturalne. Zamiast dążyć do stworzenia parku „z prawdziwego zdarzenia”, z szerokimi alejkami, ławkami, wyznaczonym placem zabaw, może spróbować wykorzystać walory tego miejsca do edukacji przyrodniczej. Ogród warzywny, karmniki, poidętka, rośliny atrakcyjne dla zwierząt, tabliczki opisujące występujące rośliny, ogrodzenie w postaci żywopłotu to tylko wybrane pomysły. Dodawane elementy powinny być wykonane z naturalnych elementów.

3. GRUPY DOCELOWE

Park znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie „orlika” oraz w nieznacznej odległości od innych terenów o charakterze sportowym, gdzie czas spędzają starsze dzieci, młodzież i dorośli. Dlatego też proponuje się, aby Park Kasztanowy służył przede wszystkim dzieciom młodszym i osobom starszym, choć oczywiście nie może zabraknąć elementów dla uczniów pobliskiego gimnazjum. Park powinien być integracyjny, gdzie czas mogą spędzać zarówno dzieci, jak i seniorzy. Należy dołożyć szczególnych starań, aby park był łatwo dostępny dla osób starszych i rodzin z wózkami.

4. PODZIAŁ NA STREFY

Podział na strefy pozwoli zachować równowagę pomiędzy różnymi typami aktywności. Park powinien być wielofunkcyjny. Jest tu wystarczająco miejsca na zabawy ruchowe, edukację, wydarzenia kulturalne, rodzinne piknikowanie i cichy relaks z książką. Nie można również zapomnieć o przestrzeniach wolnych, które mogą być wykorzystane zgodnie z aktualnymi potrzebami i pomysłami użytkowników parku. Zarówno miejsca dla dzieci, jak i dla dorosłych, powinny dawać swobodę w kreatywnym współtworzeniu przestrzeni.

5. OGRODZENIE

Wyraźnie oznaczenie granic parku i ograniczenie liczby wejść podniesie bezpieczeństwo jego użytkowników. Wydzielenie i jasne określenie charakteru przestrzeni narzuca pewne zachowania i sprawia, że miejsce staje się bardziej przytulne.

Ogrodzenie powstrzyma dzieci przed wybiegnięciem na ulicę. Zamiana tradycyjnego ogrodzenia na żywopłot lub płot obrosnięty pnączem sprawi, że będzie pełnił dodatkową funkcję filtra powietrza, a także zwabi owady i ptaki. Należy również przemyśleć ogrodzenie piaskownicy lub wygrodzenie części placu zabaw przeznaczonej dla najmłodszych dzieci.

6. PIĘKNY

Najtrudniejszy postulat dotyczy estetyki projektowanego parku. Wszystkie elementy małej architektury powinny być starannie dobrane i spójne. Nawet jeśli na tym etapie realizowany będzie tylko plac zabaw, należy przemyśleć kompozycję całości, tak aby dodawanie kolejnych elementów nie powodowało chaosu. Dotyczy to również linii kolorystycznej i systemu informacji. Nie oznacza to oczywiście, że park musi być jednorodny i nudny. W dobrze skomponowanej całości wpiszą się również projekty „z pazurem”, realizowane we współpracy z lokalnymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi.

7. REALIZACJA

Ze względu na ograniczony budżet należy po pierwsze tak zaprojektować ten teren, aby realizacja mogła być podzielona na etapy, a po drugie, aby uwzględniała różne źródła finansowania. Uzupelnieniem działań podjętych i finansowanych przez urząd miasta mogą być oddolne inicjatywy i wspomniana wcześniej współpraca. Zaproszenie do udziału we współtworzeniu parku lokalnych aktywistów może zaowocować zarówno stałymi elementami (np. obiekty z wikliny), jak i działaniami tymczasowymi (np. hamaki między drzewami w ramach Święta Parku).

2. Opis projektu koncepcyjnego

MATERIAŁY WYJŚCIOWE

- Raport z warsztatów partycypacyjnych z 26 lipca 2012 roku.
- PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA PARKU KASZTANOWEGO W CIESZYNI, opracowany w 2005 r. przez firmę „Park Leśny” z Gliwic.

AUTORZY PROJEKTU KONCEPCYJNEGO

- Mieszkańcy i przedstawiciele władz Cieszyna, którzy wzięli udział w warsztatach partycypacyjnych, które odbyły się 26 lipca 2012 roku.
- Anna Komorowska i Michał Rokita z pracowni k.

WYKORZYSTANIE POTENCJAŁU MIEJSCA

Głównym celem projektu było zachowanie atmosfery miejsca i jak najlepsze wykorzystanie jego potencjału. Scena i amfiteatr powinny być zachowane, wymagają jednak renowacji. Proponuje się usunięcie barierki, przy dobrze utrzymanej skarpie nie jest ona potrzebna. Skarpę należy zabezpieczyć tak jak podano w projekcie z 2005 r. Dzięki usunięciu barierki może ona służyć również jako mała górką saneczkowa. Nawierzchnię sceny proponuje się wykonać z drewna egzotycznego lub pokryć równomiernie asfaltem (co ułatwi dzieciom pisanie kredą), a nie jak zaproponowano w projekcie z płyt betonowych i kostki brukowej. Na scenie można namalować na trwałe duże gry planszowe, takie jak chińczyk, szachy/warcaby, młynek. Aby zwiększyć funkcjonalność sceny można dodać kilka metalowych słupków na obrzeżach, które będą służyć np. do rozpięcia ekranu kina letniego lub kurtyny. Amfiteatr musi zostać uzupełniony. Zaleca się wykorzystanie istniejących ławek. Proponuje się rzadsze rozmieszczenie rzędów niż zaproponowano w projekcie z 2005 r. oraz zachowanie trawy pomiędzy rzędami, zamiast sugerowanej kostki brukowej. Boisko należy zachować w obecnym kształcie. Po uzupełnieniu krawężników należy wyrównać teren. Jako nawierzchnię proponuje się trawnik sportowy lub szutr. Zaproponowane ścieżki częściowo pokrywają się z układem historycznym (odtworzonym również w projekcie autorstwa pracowni „Park Leśny”), ale w niektórych miejscach ich przebieg został zmodyfikowany tak, aby był bardziej funkcjonalny. Krawężniki dawnych ścieżek, jeśli nie są wykorzystane w nowych powinny być zachowane. Stanowią bowiem pamiętkę i mogą stać się pretekstem do wielu dziecięcych zabaw.

KONTAKT Z NATURĄ

Ze względu na charakter miejsca proponuje się zrezygnowanie z szerokich, wybetonowanych alejek i zbudowanie wąskich, bardziej dyskretnych ścieżek szutrowych. Główna aleja

(prowadząca od ul. Wojska Polskiego do ul. Gen. Sikorskiego) oraz aleja prowadząca do boiska i okrążająca amfiteatr powinny być szersze i wykonane z jednorodnej nawierzchni, np. asfaltu, co umożliwi korzystanie z niej rodzinom z dziećmi w wózkach, osobom na wózkach inwalidzkich. Pozwoli to również na wykorzystanie ścieżki do jazdy na rowerkach oraz pisanie kredą. W parku znajduje się zabytkowa topola, która wymaga zabezpieczenia. Należy dołożyć starań, aby jak najdłużej zachować drzewo. Jednocześnie można pomyśleć (tak jak proponuje pracownia „Park Leśny”) nad dosadzeniem drzewa-zamiennika w pobliżu. Wokół topoli można stworzyć ekopark, jak proponował Jaś (lat 8), jeden z uczestników warsztatów. „Zagajnik” z jarzębiną, leszczyną, budleją i innymi roślinami przyciągnie owady i ptaki, i pozwoli dzieciom obserwować je z bliska. Kryje również kompostownik, niezbędny element ogródka warzywnego zlokalizowanego w pobliżu. Aby ułatwić dzieciom uprawę warzyw należy w pobliżu zlokalizować źródło wody. Zgodnie z pomysłami mieszkańców opiekę nad ogródkiem można powierzyć pasjonatom, którzy chętnie podzielą się swoją wiedzą. Uzupełnieniem ekoparku jest stacja pogodowa, zabawki dźwiękowe oraz ścieżka bosych stóp, na której można rozwijać zmysł dotyku i zapachu. Przewidziano również miejsce dla psów – toaletę i tor przeszkód. Ponadto w tym miejscu zlokalizowano szalasy z wikliny oraz drewniane podesty stanowiące namiastkę domku na drzewie (o którym marzą dzieci i co podkreślały zarówno na warsztatach, jak i w ramach wystawy „Gdzie się bawić?”). Dodatkową atrakcją może być górką, na szczyt której prowadzi wiklinowy tunel-labirynt. Na stoku górką umieszczona jest szeroka zjeżdżalnia, a na jej szczycie luneta do obserwacji ptaków przylatujących do karmników i budek lęgowych zamieszczonych na zabytkowej topoli i pobliskim kasztanowcu.

GRUPY DOCELOWE

Park przeznaczony jest głównie dla najmłodszych dzieci oraz seniorów. Na placu zabaw wybrano zabawki dostosowane do dzieci od dwóch lat. Zrezygnowano z boiska do koszykówki. W zamian zaproponowano mini bramki do nauki gry w piłkę oraz obręcz do rzucania piłką o zmiennej wysokości. Wielofunkcyjne słupki mogą służyć do rozciągnięcia siatki do siatkówki lub badmintona, albo slack line. W dalszej części boiska jest miejsce na swobodne zabawy, a także na grę w boule, w której mogą brać udział osoby starsze. Ponadto boisko może być wykorzystywane jako lodowisko zimą. Dla seniorów przewidziano ponadto podstawowy zestaw urządzeń siłowych, o różnym stopniu trudności. Z parku mogą korzystać również dzieci niepełnosprawne ruchowo. Zaproponowano dostosowane karuzele, bujaki, hamaki, stół piaskowy czy koparkę do piasku. Ze względu na sąsiedztwo gimnazjum zaleca się również stworzenie strefy dla młodzieży z ciekawymi siedziskami.

PODZIAŁ NA STREFY

Park Kasztanowy został podzielony na cztery główne strefy: SPORT, PRZYRODĘ, KULTURĘ i RELAKS. Ponadto wydzielono STREFĘ WEJŚCIOWĄ, STREFY WOLNE do dowolnego wykorzystania oraz „POCZEKALNIĘ” – STREFĘ CENTRALNĄ (zgodnie z pomysłem Nadii, córki jednej z uczestniczek warsztatów), w której znajdują się informacje o wszystkich planowanych w parku wydarzeniach. Powyżej omówiono strefę przyrody i sportu. W strefie relaksu znajdują się stoliki biwakowe, polowy grill i miejsce na pikniki, a także „plaża”, czyli piaskownica. Zaproponowano również stałe, odporne na zniszczenia, hamaki. Dodatkowe hamaki mogą być tymczasowo rozwieszane między drzewami, z okazji różnych akcji, np. Święta Parku. W tym miejscu zaproponowano również dwa źródła wody w postaci pompy – jedną w pobliżu grilla, drugą przy piaskownicy. W strefie kultury, poza omówioną sceną i amfiteatrem, znajduje się zaproponowana w trakcie warsztatów plenerowa czytelnia z wymienną książką i miejscem do czytania bajek.

OGRODZENIE

Zgodnie z uwagami mieszkańców cały park powinien być ogrodzony. Ogrodzenie ma pełnić dwie funkcje – powstrzymać dzieci przed wybiegnięciem na ulicę i stanowić barierę psychiczną dla ewentualnych niewłaściwych zachowań. Wzdłuż ulic zaproponowano niski płot, który można miejscowo obsadzić roślinnością. Można go również zastąpić żywopłotem lub płotem z żywej wikliny, ale wówczas na efekt trzeba będzie dłużej poczekać. W pozostałych miejscach, gdzie jest mniejsze zagrożenie, zaproponowano żywopłot nieformowany. Bramy i furtki zaproponowano zgodnie z projektem z 2005 r. Jedynie w przypadku jednej furtki od strony ul. Gen. Sikorskiego zaproponowano przesunięcie, tak aby wychodziła na wprost przejścia dla pieszych. Plac zabaw został ogrodzony płotem z wikliny.

PIĘKNO

Piękno kryje się w detalach. Proponuje się, aby tam gdzie to możliwe wykorzystywać naturalne materiały, np. słupki stalowe w torze przeszkód dla maluchów zastąpić proponowanymi również przez tę samą firmę słupami z robinii. Zaleca się również zastosowanie lin w naturalnych kolorach. Należy również dołożyć starań, aby poszczególne elementy parku, takie jak latarnie, ławki, kosze na śmieci były zaprojektowane jako seria. Elementy, które wymagają indywidualnego projektowania, takie jak podesty, ławki piknikowe, krąg do opowiadania bajek, tor przeszkód itd. również powinny być spójne i wykonane z tych samych materiałów. Elementy naturalne mogą być uzupełnione ciekawymi, oryginalnymi obiektami, projektowanymi w ramach różnego rodzaju wymian, rezydencji artystycznych, warsztatów czy wystaw. Ławki przy alei okrężnej czy siedziska dla młodzieży mogą stać się żywą galerią dizajnu.

Dodatkowo w parku mogą pojawiać się dzieła tymczasowe, np. knitt graffiti, rzeźby wiklinowe, wystawy plenerowe i inne.

REALIZACJA

Realizacja projektu została podzielona na cztery etapy, które mogą się zająć. W pierwszej kolejności należałoby przygotować ścieżki z ławkami i rozprowadzić instalacje – elektryczną i wodną. W drugiej – odnowić istniejące obiekty i dodać nowe. Takie rozwiązanie byłoby najkorzystniejsze ze względów organizacyjnych, jednak istnieje również możliwość zamiany kolejności. Park może przez jakiś czas funkcjonować z takim układem ścieżek jak teraz, a zapewne dla mieszkańców ważniejszą będzie budowa placu zabaw czy odnowienie amfiteatru. W trzecim etapie można dodać elementy, które powstaną w ramach współpracy z lokalnymi aktywistami, organizacjami pozarządowymi czy instytucjami. Etap czwarty, który może być realizowany równoległe z trzecim, to działania tymczasowe – lodowisko, hamaki w ramach Święta Parku, slack line, kino letnie itd.

3. Schematy

A/ SCHEMAT PODZIAŁU PARKU NA STREFY TEMATYCZNE

B/ METODY REALIZACJI POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW PARKU

LEGENDA DO SCHEMATU B:

- renowacja istniejących elementów parku
- nowe elementy małej architektury
- współpraca z lokalnymi aktywistami, organizacjami i instytucjami
- działania tymczasowe przy okazji różnych wydarzeń

5. Przykładowe rozwiązania elementów parku

EDUKACJA PRZYRODNICZA

SZUKANIE | ZJEŹDŻANIE | OBSERWACJA

GIMNASTYKA DLA SENIORA

foto: www.fitpark.pl

NAUKA SPORTU

ZABAWA 2+

ZABAWA I INTEGRACJA

WSPÓLNE PIKNIKOWANIE

SZTUKA

KINO | TEATR | MUZYKA

